

[Hanne Reintoft.]

8.550 videnskabsmænd og teknikere fra Europa til USA, og disse tal må give anledning til visse overvejelser og bekymringer. Herhjemme sker der også en udvandring af videnskabsmænd, og samtidig knyttes forskningen til de store monopoler og industrivirksomheder. Det stigende antal forskningskontrakter, der kan fås f. eks. på Danmarks tekniske højskole, på Biocentralen, i forsvarrets forskningsråd og senere på landbohøjskolen, bekræfter vor opfattelse af, at videnskaben kan gøres til vare med køb og salg af både videnskabsmænd og deres resultater.

Det tekniske sekretariat er tilsyneladende oprettet med to formål, nemlig at underkaste videnskaben de pengeøkonomiske love og knytte forskningen direkte til de store monopoler og så på forhånd fastlægge den politik, der skal føres i de offentlige forskningsråd, hvor politikere, organisationsfolk og embedsmænd har sæde.

Bege formål må være i modstrid med offentlig forskningspolitik, og derfor ønsker vi at få brudt den tavshed, erhvervsforskningen omgærdet sig med, og spørger: hvilken status har det tekniske sekretariat og Marienborgmøderne?

Undervisningsministeren (Helge Larsen):

Fru Hanne Reintoft har bedt mig oplyse, om det tekniske sekretariat har ret til at afholde lukkede møder med hemmelig dagsorden, og dertil kom nu yderligere et par spørgsmål.

Hvad det første angår, skal jeg svare ganske kort. Svaret er et klart ja. Selvfølgelig har Industrirådets tekniske sekretariat ret til at afholde såvel offentlige som lukkede møder alt efter Industrirådets egen afgørelse. Grundloven tilsikrer som bekendt borgerne forenings- og forsamlingsret. Det nyder vi alle, også fru Hanne Reintoft og jeg, godt af.

Det tekniske sekretariat er efter de oplysninger, der foreligger for mig, oprettet af Industrirådet som et serviceorgan for rådets medlemmer. Industrirådet har igennem mange år haft andre serviceorganer, således et eksportbureau og et juridisk sekretariat. Det må være Industrirådets egen sag, hvilke serviceorganer rådet mener at have behov

for af hensyn til sine medlemmer og samarbejdet med myndighederne. I øvrigt udsendte Industrirådet den 28. august 1970 en pressemeddelelse om oprettelsen af det tekniske sekretariat til formidling af kontakten mellem industri og forskning.

Foranlediget af det spørgsmål, som fru Hanne Reintoft stillede i sin mundtlige grundelse, skal jeg for en ordens skyld understrege, at det naturligvis også står Industrirådet frit for at indbyde såvel statsansatte forskere som andre statstjenestemænd til at deltage i drøftelser vedrørende industriens problemer, og at de pågældende statsansatte personer naturligvis ikke skal have tilladelse til at deltage i sådanne drøftelser.

Jeg stiller mig unægtelig noget uforstående over for bemærkningen om Marienborgmøderne. Disse møder afholdtes på regeringens initiativ, og i de møder, fru Hanne Reintoft henviser til, deltog repræsentanter for industrien, forskningen og fagbevægelsen. Møderne var et led i de sidste års debatter om forskningens specielt inden for det teknologiske område, debatter, som har været ført i det høje ting, på offentlige møder, i tidsskrifter og i dagspressen.

Hanne Reintoft: Jeg takker for svaret, men må lige have lov til at spørge, om jeg skal forstå det på den måde, at ministeren mener, at forskningens offentlighed er tilgodeset, at samfundets indsigt med forskningen, som det sker for øjeblikket, er tilgodeset. Hvis dette er tilfældet, ville jeg ønske, at ministeren ville give tilsagn om en grundig forskningsdebat her i tinget.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):

En forskningsdebat, forhåbentlig også en grundig, vil det høje ting få lejlighed til at føre både i forbindelse med forslaget om forskningscentret ved Hørsholm, og når Forskningens Fællesudvalgs bebudede rapport foreligger sidst på året.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Bertel Pedersen** til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren overveje en udsættelse af standsningen af „Hammerens Granitværk?““